

Родинне вогнище

Вадим Крищенко

Родинного вогнища щедре тепло
Не вкриє димами, не спалить крило.
В далекій, як небо, дорозі воно
Зорею причалу людині дано.

Розпалює вогнище те благодать —
Де батько, і мати, і діти сидять,
Де згода витає і чується сміх,
Щоб добрий вогонь розгоратися міг.

Родинного вогнища ласка жива
До серця притулить привітні слова.
І матінки голос, зігрітий теплом,
Збере нас усіх за родинним столом.

Родинного вогнища світло ясне
Додому із вирію кличе мене.
Зустріне, зігріє знов хата стара,
Яка празникує закони добра.